தனவைசியராகிய

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம்

நூலாசிரியர்

தேவகோட்டை மேலவீடு
வீர.லெ. சிந்நயச் செட்டியார்

கோவிலூர் மடாலயம்
கோவிலூர் - 630307
வழி மானகிரி, சிவகங்கை மாவட்டம்

உ

சிவமயம்

தனவைசியராகிய நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம்

இஃது
பூங்கொன்றை வேலங்குடிச் சிலாசாசனத்திற்கேற்பத்
துளாவூர் மடத்திலிருந்த புத்தகத்தை, வரிவித்து,

தேவகோட்டை
வீர. லெ. சிந்நயச்செட்டியார்
பரிசோதித்து வைத்திருந்த பிரதிப்படி

மெ.அரு.அரு. இராமநாதன் செட்டியார்
அள.அரு.ராம அருணாசலம் செட்டியார்

முதலானவர்கள் அநுமதியின்மீது
முன் பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க,

தஞ்சாவூர்ச் சதாவதானம்,
சுப்பிரமணிய ஐயரால்

தமது
கலாதர அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு : 1904

நூலாசிரியர்

தேவகோட்டை மேலவீடு
வீர.லெ. சிந்நயச் செட்டியார்

1855 - 1900

36/5

உ
சிவமயம்

கோவிலூர் மடாலயம்
கோவிலூர் - 630 307.
(வழி - மானகிரி)
சிவகங்கை மாவட்டம்

☎ 04565 - 236846
238783

ஸ்ரீ லஸ்ரீ
நாராயண ஞான தேசிக சுவாமிகள்

நாள் 18.05.2023

பதிப்புரை

ஓர் இனம் தனது சென்ற காலப் பெருமையைக் காப்பாற்றி, நிலைப்படுத்திக்கொண்டு, மென்மேலும் முன்னேற்றம் பெற வேண்டுமானால் தம் இனத்தின் வரலாற்றை நன்கு உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நகரத்தார் சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்திலேயே வணிகம் செய்து, பெரும் புகழ் பெற்றவர்கள். நகரத்தார்களின் குலப்பெருமையும் வரலாறும் பலரால் பதிவு செய்யப்பெற்று நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

"தனவைசிய நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம்" என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரின் வரலாறு காட்டும் முதல் நூலாகக் கொள்ளத்தக்கது.

இந்நூல் பூங்கொன்றை வேலங்குடி சிலாசாசனத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல் வெளிவர தேவகோட்டை வீர.லெ. சின்னையா (சிந்நய) செட்டியார், மெ.அரு. கரு. இராமநாதன் செட்டியார், அள.அரு. ராம அருணாச்சலம் செட்டியார் போன்றோர் எழுதியும் வெளியிட்டும் உதவியுள்ளனர்.

இந்த நூல், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் பற்றிய முதலான முழுமையான நூல். இதன் பெருமை கருதி இதனை நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் பெருமக்கள், இளைஞர்கள், பெண்மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதால் 1942 ஆம் ஆண்டு பாகனேரி, தன வைசிய இளைஞர் சங்கத்தைச் சார்ந்த மு. காசி விஸ்வநாதன் அவர்கள் மறுபதிப்பு செய்து வெளியிட்டார்.

இந்நூல் மீண்டும் மீண்டும் பயிலப்படவும் ஆவணமாக அறியப்படவும் வேண்டும் என்பது நமது பெருவிருப்பம் ஆகும்.

கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர்களின் பெரும் முயற்சியால் ஞானப் பணிகளும், கோயில் திருப்பணிகளும், வேதபாடம் பரப்பும் பணிகளும், நூல் வெளியீட்டுப் பணிகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று

வரும் நிலையில், தற்போது கோவிலூரில் அருள்மிகு சிவகாமசுந்தரி உடனாய ஆனந்த நடராஜர், தில்லை போலவே ஆலயம் கொண்டு அருள் பாலிக்கும் குடமுழுக்குக் காணும் வேளையில் நல்லதொரு வெளியீடாக இந்நூல் மீள்பதிப்பு செய்யப்பெறுகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

நகரத்தார் சமுதாயம் சென்ற காலச் செம்மையை நிலை நிறுத்தவும், குருவருள் துணையையும், திருவருள் மறவாமை யையும், கோயில் பணிகளில் பெரு விருப்பம் கொண்டு, திருப்பணிகள் செய்வதையும் தம் பணிகளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும், ஒற்றுமையைப் பேணிக் காக்கவும் இந்நூல் தற்போது கோவிலூர் மடாலய வெளியீடாக வெளியிடப்பெறுகிறது.

மேலும் காஞ்சிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், இளையாற்றங்குடி என மதிப்பும், தேவையும் அழைப்பும் கருதி இருப்பிடங்கள் மாறிய காலங்களில் எல்லாம் ஞானத் துணையாக நகரத்தார்கள் குருவருள் துணையைப் பெற்று அவர்கள் காட்டிய வழிப்படி நடந்தனர் என்பதையும் இவ்வரலாற்று நூல் பதிவுசெய்துள்ளது.

பூம்புகாரில் நம் குலம் பெருக, நம் இனப்பெண்களே இல்லாத நிலையில் ஒரு தலைமுறைக்கு வேளாளர் குலப்பெண்களை மணம் புரியலாம் என்று வழிகாட்டி நம் இனத்தைக் காத்தவர்கள் நம் உபதேச குருமார்கள் ஆவர்.

எனவே,

"காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது" (குறள் – 102)

என்ற குறளுக்கு ஏற்ப உபதேச குருமார்களாகிய பாதரக்குடி ஆதீன குருவும், துளாவூர் ஆதீன குருவும் வளமாகவும் மகிழ்வாகவும் இருக்கச் செய்ய வேண்டியது நகரத்தார்களின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும் .

தற்காலத்திலும் குருவருள் உபதேசம் பெறும் நிலை தொடர்கிறது என்றாலும், நகரத்தார் இனம் தம் வாழ்வின் எல்லா நிலைகளிலும் உபதேச குருமார்களின் ஞானத் துணையை நாடினால் பெரும் மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் ஏற்படும்.

மேலும் நகரத்தார்கள், முப்பெரும் தெருவினராக வாழ்ந்தாலும் ஒற்றுமை குறையாமல் வாழ்ந்துள்ளார்கள். எங்கு சென்றாலும் ஒன்றாய், நன்றாய், மதிப்பாய் வாழ்ந்தார்கள்; இந்த ஒற்றுமைப் பண்பு இப்போதும் எப்போதும் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

இந்த நூலை நமக்கு அறிமுகம் செய்ததோடல்லாமல் அழகான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த கண்ணதாசன் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு காந்தி கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு நமது நன்றியும் வாழ்த்துக்களும்.

இந்த வரலாற்று நூலினை அனைவரும் கற்றுணர்ந்து தமது வருங்கால சந்ததியினர் நகரத்தார் பற்றி பெருமை கொள்ளுமாறு வாழத் திருநெல்லை அம்மன் சமேத கொற்றவாளீசரும், சிவகாம சுந்தரி அம்பாள் சமேத நடராசப்பெருமானும் அருள் புரிய வேண்டுகிறோம்

வேணும்

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்

உ

சிவமயம்

மரகதவிநாயகர் துணை

மரகதவிநாயகர்

மரகதவிநாயகர் துதி

வெண்பா

மாவாழு மேழு வழிநகரத் தார்க்கென்றுங்
கோவாழுஞ் செல்வக் குலதெய்வ–மாவாழ்
மரகதவி நாயகனை மாமலர்தூய் வாழ்த்த
வரநலவாழ் வெல்லாம் வரும்.

உ

சிவமயம்

தனவைசியராகிய நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம்

நீர்மலிகடல்சூழ் நிலவுலகத்திற் சீர்மலிசம்புத் தீவத்தின்கண், ஆதியில், நாகநாட்டிலே, சாந்தியா புரியென்னும் நகரத்திலே, சந்திரகுலகோத்திர வைசியாகள். கோபதீசுவரசுவாமிதெரிசனமும், சதாசிவ குருபீடத்தில் தீட்சாகிரியையும், மரகதவிநாயகர் பூசையும், இரத்தினவியாபாரமும், செய்துகொண்டு மகாயோக பாக்கிய சம்பன்னர்களாய், இராசப்பிரசாதமும், மன்னிணை மரியாதையும் பெற்றுச் சிவாகமபுராண சித்தாந்த சைவதீட்சா சம்பன்னர்களாய், விபூதி ருத்திராட்சமாலிகாபர்ணராய்ச், சிவதரும குலதரும பரிபாலகராய் வாழுநாளில், அந்நாட்டு அரசன் செய்த கொடுமையால் அவர்கள் கலியுக வருடம் 204–ல், தொண்டை மண்டலத்தில் காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்., அப்பொழுது அந்நாட்டு அரசன், அதனை அறிந்து அவர்களை அழைத்துப் பூர்வோத்திர விஷயமெல்லாம் விசாரித்து "நீங்கள் இங்கேயிருங்கள்" என்று சொல்லிச் சகல மன்னிணை மரியாதையுந்தந்து க்ஷேத்திர சுவாத்தியமும், தேவாலயமும்; மடாலயமும், விட்டுக்கொடுத்துச் சத்திபுரீசுவரர்தெரிசனமும், புஷ்கரநதியாடலும், அருணகிரி சிவசங்கராசாரியரிடத்தில் தீட்சாகிரியையும் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அநுமதிகொடுக்க, அவ்வாறே பெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தில் மரகதவிநாயகர் பூசையும், இரத்தினவியாபாரமும், செய்துகொண்டு மகாயோகபாக்கிய சம்பன்னர்களாய்ப் பரம்பரையாய் வாழ்வுற்றிருந்தார்கள்.

பின்பு அந்நகரத்து அரசனாகிய பிரதாபராசன் அநீதியாய் அபராத முதலிய தண்டனைகள் விதிக்கத்தொடங்கிய நிமித்தம், கலியுக வருஷம் 2312, விரோதி கிருது வருஷத்தில் சோழ தேசத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அந்த நாட்டில் அரசு புரிந்திருந்த மநுநீதிச்சோழராசன் அறிந்து அவர்களை அழைத்து விசாரிக்க, ஆதிதொடங்கி நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ் சொல்லித், தெட்சணதேசம் போக வந்தோமென்றார்கள். அதைக்கேட்ட அரசன் "நீங்கள் நம்முடையதேசத்திலேயே இருங்கள், சகல மன்னிணை மரியாதையுந்தந்து, பிரதான வைசியர்களாகவும், எங்கள் வம்சத்திற்கு மகுடஞ்சூட்டுவதற்காக மகுடவைசியர்களாகவும் வைத்துக் கொள்கிறோம்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வடக்குத் தெருவில், பலவகை வணிகரிருப் பதினால், நீங்கள் மற்ற மூன்றுதெருவிலுங் குடியிருங்கள்" என்று சொல்லிக் குடியிருக்கு நிலைமையும், சிங்கக்கொடியுங்கொடுத்து மாளிகைகளில் தங்கக்கலசம் வைத்துக்கொள்ளும் படிக்கும், ருத்திராப தீசுவரதரிசனமும், காவிரிநதியாடலும், சிதம்பரத்திலுள்ள பதஞ்சலிக்ஷேத்திரத்தில் ஈசான்யசிவாசாரியரிடத்தில் தீட்சா கிரியை முதலானவையும் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கும் அநுமதி கொடுத்தான். அவ்வாறே பெற்று மரகதவிநாயகர் பூசை செய்துகொண்டு எண்ணாயிரங்குடும்பத்தாரும் ராசாபிமானத்துடன், செயமங்கள சோபனமாய், இரத்தினதன மகுடவைசியர்கள் என்று பெயர் பெற்றுச் சைவசமயநெறியில் வழுவாது தடாககோபுர சிவாலய பிரதிட்டையும் குலதரும பரிபாலனமும் செய்துகொண்டு நெடியகாலம் வாழ்வுற்றிருந்தார்கள்.

அந்நாளில், சாலிவாகனசகாப்தம் 596 கலியுக வருடம் 3775–ல் அந்தநாட்டில் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த பூவந்திச்சோழ ராசன் தங்கள் குலத்துப்பெண்களைத் துராகிருதமாய்ப் பிடித்துச் சிறைவைத்ததனால் அந்த வைசியர் எண்ணாயிரங் குடும்பத்தாரும் தங்கள் ஆண்பிள்ளைகளை மட்டும், உபாத்தியாயராயிருந்த ஆத்துமநாத சாத்திரியாரிடத்தில் விட்டு எல்லாப்பொருள்களையும் அவர்வசம் ஒப்புவித்துச் சிசுபரிபாலனமும் மரகதவிநாயகர் பூசையும் நடக்கும்படிசெய்து மானத்தைக்காக்கும் பொருட்டு உயிரைப் போக்கிக் கொண்டார்கள்.

பின்பு, மேலத்தெரு ஆறுவழியில் அறுநூறு பிள்ளைகளும், தெற்குத்தெரு நான்கு வழியில் நானூறுபிள்ளைகளும், கீழத்தெரு ஏழுவழியில், ஐந்நூற்றிரண்டு பிள்ளைகளும், ஆக ஆயிரத்தைந்நூற்றிரண்டு பிள்ளைகளும், ஆத்துமநாதசாத்திரி யாரிடம் வாழ்ந்துவருநாளில் சாலிவாகன சகாப்தம் 605–கலியுக வருஷம், 3784–ல், பூவந்திசோழமகாராசன் அந்தியகாலத்தில் புத்திரனான ராசபூஷண சோழ ராசனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்த வேண்டியதற்காக ஆத்துமநாதசாத்திரியாரிடம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற வைசிய குமாரர்களை வரவழைத்து நீங்கள் நமது குமாரனுக்கு வழக்கப்படி கிரீடம் சூட்டவேண்டும் என்று சொல்ல, பிள்ளைகள் அரசனை நோக்கி நீங்கள் நிட்டூரஞ் செய்ததனால் எம் முன்னோரனைவரும், மானரெக்ஷணார்த்தம் மரணமடைந்துவிட்டார்கள்; ஆதலால், எங்கள் குலத்தில் பெண்களேயில்லை, பிரமசாரிகளாயிருக்கிற நாங்கள் எப்படி மகுடஞ்சூட்டலாம் என்று சொன்னார்கள்.

பின்பு அரசன் வைசியகுருவாகிய ஈசான்யசிவாசாரியாரையும் மற்றப்பெரியோர்களையும் வரவழைத்துக் கேட்க; அவர்கள் "தருமசாத்திரத்தில் பிரம குலத்தார் க்ஷத்திரியகுலத்திலும், க்ஷத்திரியகுலத்தார் வைசியகுலத்திலும், வைசியகுலத்தார், வேளாளர்குலத்திலும் பெண்களை விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று விதியிருக்கிறது" என்று சொல்லப் பின்பு அரசன் வேளாளர்களையும் அவர்களுடைய ஆதீன குருமார்களையும் வரவழைத்து இந்த விஷயத்தை விவரித்துச் சொல்லிப் பெண்கேட்க, அப்போது வேளாளர் "எப்பொழுதும் சம்பந்தம் கொள்ளக் கொடுக்க இருப்பதாயிருந்தால் பெண் கொடுக்கிறோம்" என்று சொல்ல வைசியகுமாரர்கள் "நாங்கள் பெண்ணைக் கொள்ளலாமேயல்லது. கொடுக்கலாகாது" என்று சொல்ல, அரசனும், ஆதீனகுருமார்களுங் கேட்டு இது கிரமந்தானென்று அப்படியே வேளாளர்களையிணக்க, அவர்களும் பெண்கொடுக்கச் சம்மதித்து, "பெண்கள் எங்கள் ஆதீனகுரு மார்களிடத்தில் தீட்சாகிரியை முதலானவைகள் செய்துகொள்ள வேண்டு"மென்று கேட்டதற்கு அவ்விதமே தீர்வை செய்துவிட்டார்கள்.

பின்பு கார்காத்த வேளாளர் பெண்களை மேலத்தெரு ஆறுவழி அறுநூறு பிள்ளைகளுக்கும் விவாகஞ்செய்து அந்தப் பெண்களுக்குத் திருவாரூர்த் திருநாவுக்கரசுக்குருக்களைத் தீட்சாகுருவாகவும், காணியாள வேளாளர் பெண்களைத் தெற்குத் தெரு நான்குவழி நானூறுபிள்ளைகளுக்கும் விவாகஞ்செய்து அந்தப்பெண்களுக்குக் கும்பகோணம் சிவஞானகுருக்களைத் தீட்சாகுருவாகவும், சோழியவேளாளர் பெண்களைக் கீழத்தெரு ஏழுவழி, ஐந்நூற்றிரண்டு பிள்ளைகளுக்கும். விவாகஞ்செய்து. அந்தப் பெண்களுக்கு ஸ்ரீவாஞ்சியம் நிரம்பவழகியகுருக்களைத் தீட்சாகுருவாகவும் நியமனஞ்செய்துகொண்டு, அந்த வைசியர் எல்லாரும், ராசபூஷண சோழராசனுக்கு மகுடஞ் சூட்டிச் சகலமன்னிணை மரியாதையும்பெற்றுப் பின்பு வேளாளர் சீதனச் சீர்வரிசைகள் செய்கிறதென்றும். பெண்களுக்கு வேலைசெய்ய வெள்ளாட்டிகள் வைக்கிறதென்றும், பெண்வழியாகிய வேளாளக்குலத்துமாமனுக்குச் சடங்குப் பாத்தியமில்லையென்றும், பின்பு உபயகுல சம்பந்தமாய் உண்டாகும் இரண்டுவழி மாமன் மார்களுக்கும் சடங்குப்பாத்தியமுண்டென்றும், இவர்களையன்றி நன்மை தீமைகள் செய்கிறதில்லையென்றும், வாக்குறுதி செய்துகொண்டு, உபயகுல பூபால வைசியர்களென்றும், இரத்தின தனமகுட பூபாலவைசியர்களென்றும், கெங்காகுல வேளாளப்பெண்களை விவாகஞ் செய்துகொண்டதால் சந்திர கங்காகுல வைசியர்களென்றும், இராசசபையிலே பேர்பெற்றுச் சைவசமய சிவதரும சிவாகமபுராண விபூதிருத்திராட்ச பஞ்சாக்ஷரமகாமந்திர சித்தாந்த யோகபாக்கிய சம்பன்னர்களாயி ருந்தார்கள்.

பின்பு சாலிவாகன சகாப்தம் 622, கலியுக வருடம் 3799-ல் வைசியர்களுக்கும், வேளாளர்களுக்கும், குருப்பிரசாத விபூதிமுதலியவை வாங்குகிறதில் முன்பின்னென்று வழக்கு வந்ததினாலே "பெண்களுக்கும், வேளாளர்களுக்கும். ஒரு குருவாயிருத்தல் பற்றி இப்படி நேர்ந்தது; எங்களுக்கு வேறு குருஸ்தானம் நியமித்துக்கொடுக்கவேண்டு"மென்று உபயகுருக்க ளாகிய மூன்று குருஸ்தானங்களிலும் வைசியர்கள் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ள, அவர்களும் சம்மதித்துத் தங்கள் தங்கள் கநிஷ்டர்களை வைசியப்பெண்களுக்குக் குருக்களாக நியமித்துக் தீட்சாகிரியை முதலியவை நடத்திவரச் செய்தார்கள்.

அப்போது பாண்டிய தேசாதிபதியாயிருந்த சவுந்தரபாண்டிய ராசன் சோழ தேசத்துக்குச் சென்று அந்தத் தேசாதிபதியாகிய ராசபூஷண சோழராசனைக்கண்டு, "எங்கள் தேசத்திலே முன்பு கீர்த்திபூஷண பாண்டியராசன் காலத்தில் கடல்பெருகித் திருப்பூவணம் வரை அழிந்து போனதினால் அதற்குப் பின் பதினெட்டுப் பாண்டியர்கள் அரசாட்சி காலம்வரை, நற்குடிகளில்லா திருந்து இப்போது நற்குடிகள் வரவழைக்கப்பட்டுச் சுபிக்ஷமாயிருக்கிறது இன்னும் சில நற்குடிகளும்; வியாபார வைசியர்களும் தரவேண்டு" மென்று கேட்டுக்கொள்ளச் சோழராசன் அப்படியே தருகிறோமென்று சொல்லிச் சில நற்குடிகளையுங் கொடுத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள இரத்தினதன மகுட பூபால வைசியர்களை வரவழைத்து, "நீங்கள் சிலர் பாண்டிய தேசத்துக்குப் போயிருங்கள்" என்று சொல்ல, வைசியர்கள், "நாங்கள் மூன்று தெருவாரும் எங்கிருந்தாலும் ஒருமித்திருக்கிறதேயல்லது சிலர் இங்கும் சிலர் அங்குமாய்ப் பிரிந்திருக்கமாட்டோம்" என்றார்கள், அதுகேட்டு, அரசன் அவ்வாறே மூன்று தெரு வைசியர்களையும் சேர்ந்தே போயிருக்கும்படி சொல்ல வைசியர்கள் அரசனை நோக்கித் "தாங்கள் எங்களுக்கு நடத்திவந்தபடி மன்னிணை மரியாதை தந்து அபிமானமாய்ச் சம்ரக்ஷணை செய்வதாய்த் தங்கள் முன்னிலையில், பாண்டியராசர் உறுதியான வாக்களித்தால் அங்ஙனமே போயிருக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள்.

அப்பொழுது பாண்டிய தேசாதிபதி சோழராசனை நோக்கி, "உங்களிலும் அதிக மரியாதையாய் நடத்துகிறேன்" என்று பிரமாணமாகச் சொல்ல, வைசியர்கள் பாண்டிய ராசனை நோக்கி, "எங்களுக்குச் சேர்க்கையாய்க் குடியிருக்குமிடமும் தேவாலயங்க ளும் நாங்கள் கூட அழைத்துவருகிற குருமார்களுக்கு மடாலயங்களும் க்ஷேத்திர சுவாத்தியங்களும் விட்டு அவைகளை நாங்களே பரிபாலித்து வரும்படி செய்ய வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்ளப் பாண்டியராசனும் அதற்கு உடன்பட்டுச் சகல மரியாதையும் செய்து ராசபூஷண சோழராசனிடம் விடை பெற்றுத் தன்னோடகூடவே அந்த வைசியரை அழைத்துக்கொண்டு சாலிவாகன சகாப்தம் 629– கலியுக வருடம் 3808–ல் நிகழ்ந்த பிலவங்க ஆண்டு வைகாசி மீ 21உ சுக்கிர வாரமும் அஸ்தநக்ஷத்திர

முங்கூடிய சுபதினத்தில் பாண்டியராசன் தன்னாட்டிலுள்ள ஓங்காரக்குடி என்னும் ஊர் வந்து சேர்ந்தான்.

அப்போது சவுந்தரபாண்டியராசன் தான் முன்பு வாக்களித்தபடியே வைசியர்களை நோக்கிக் கடலுக்கு மேற்கு, வைகைக்கு வடக்கு, பிரான்மலைக்குக் கிழக்கு, வெள்ளாற்றிற்குத் தெற்கு இந்நான்கெல்லைக்குட்பட்ட இந்த நாடு வேளாளர் பூமியாயிருப்பதினால் நீங்கள் மூவகையாரும் இங்கே குடியேறி வசித்திருங்களென்று சொல்லி அரியூர் நகரமும் பிரான்மலைக் கோவிலும், சுந்தரபட்டணமும் அவ்வூர்க் கோவிலும், சோப சாந்தி புரமாகிய இளையாற்றக்குடி நகரமும் அவ்வூர்க் கோவிலும், க்ஷேத்திர சுவாத்தியங்களும் விட்டுக்கொடுத்துக்கூட அழைத்து வந்த குருஸ்தானங்களுக்கும் க்ஷேத்திர சுவாத்தியங்களும் விட்டு, மரியாதையுஞ் செய்து சுக சீவிகளாயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டுப் பாண்டியராசன் மதுரைமாநகரஞ் சேர்ந்தான்.

பின்பு வைசியர்கள் தாங்கள் மூன்று வகுப்பாயுள்ள வேளாளர்குலத்தில் கலியாண செய்திருத்தலால் எப்பொழுதும் ஒற்றுமையாயிருப்பது முடியாதென்று மேலத்தெரு ஆறுவழியாருக்கு அரியூர் நகரமும் பிரான்மலைக் கோவிலும், தெற்குத்தெரு நான்குவழியாருக்குச் சுந்தரபட்டணமும் அவ்வூர்க் கோவிலும், கீழத்தெரு ஏழுவழியாருக்கு இளையாற்றக்குடி நகரமும் அவ்வூர்க் கோவிலும் உரிமையுள்ளவைகளாகப் பாகித்துக்கொண்டு மூவகையார்க்கும் பொதுவாயுள்ள மரகத விநாயகரை அரியூர் மேலத்தெருவில் கோவிலுண்டாக்கி வைத்துப் பூசை செய்து வருகிறதென்றும் அதற்கு நித்திய நைமித்திகபூசை திருப்பணி முதலியவை மூவருக்கும் பொதுவில் நடத்துகிறதென்றும், மூன்று வகையாரும் ஈசான்ய சிவாசாரியார் திருமுகப்படி பாண்டிநாட்டா சாரியரிடத்துத் தீட்சாகிரியை முதலானவை தங்கள் தங்களுக்கு இஷ்டமான காலத்தில் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதென்றும் பேசித் தீர்வை செய்து கொண்டார்கள்.

பாண்டியதேசம் வந்த பிறகு ஆறுவழியார் அரியூரில் நிலைமைபெற்றிருந்ததால் அவர்களுக்கு அரியூராரென்றும், நாலுவழியார் சுந்தரபட்டணத்தில் நிலைமை பெற்றிருந்ததால் அவர்களுக்குச் சுந்தரத்தாரென்றும், ஏழுவழியார் இளையாற்றக்குடி

நகரத்தில் நிலைமைபெற்றிருந்ததால் அவர்களுக்கு இளையாற்றக்குடி நகரத்தாரென்றும் பெயர் வந்தன. அவற்றுள் இளையாற்றக்குடி நகரம் நாட்டுக்கு (கோட்டைபோல்) நடுமண்டலமாதலால், இளையாற்றக்குடி நகரத்தாராகிய ஏழுவழி நகரத்தாருக்கு மட்டும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என்று பெயர் வந்தது.

ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் நேரிடுகிற விவகாரங்களை அவ்வவ் வகுப்பாரே விசாரித்துத் தீர்வைசெய்கிறதென்றும், மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், வைதீகர் முதலிய பெரியோர்களுக்குமட்டும் வந்தனை வழிபாடு செய்கிறதென்றும், அரசர்களையும், உத்தியோகத்தி லிருக்கிற பிராமணர்களையும் மற்ற எவரையும் வணங்கு கிறதில்லையென்றும், மூன்று பிரிவாரும் பேசி முடிவுசெய்தார்கள். சவுந்திர பாண்டியராசனும், இவர்களுக்குக் கொடுந்தண்டனைகள் விதிக்கிறதில்லையென்று, உறுதிகூறி ஆணையளித்தான்.

இவ்வாறு, நெறிவழுவாமல் ஏழுவழி இளையாற்றக்குடி நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் ஒருமித்து இளையாற்றக்குடியில் வாழுநாளில்; பின்பு தங்களுள் ஒற்றுமைப்படாமல், சிலர் தவிர மற்றையோரெல்லாரும் எண்வகையான கூட்டத்தாராகித் தங்கள் தங்களுக்கு வெவ்வேறு கோவில்கள் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பாண்டியராசனைக் கேட்டுக்கொள்ள, அதற்கிணங்கிச் சாலிவாகன சகாப்தம் 634– கலியுக வருஷம் 3813–ல், ஒருவகைக்கூட்டத்தாருக்குக், கேரளசிங்கவள நாட்டில் திரிபுவனசக்கரவர்த்தி பிரதிஷ்டைசெய்த க்ஷேத்திரமாகிய அதிவீரபாண்டிய புரமென்னும் மாற்றூர்க்கோவிலும், மற்றொருவகைக் கூட்டத்தாருக்கு வளவேந்திரராசன் பிரதிஷ்டைசெய்த க்ஷேத்திரமாகிய வைரவன்பட்டிக்கோவிலும், சாலிவாகன சகாப்தம் 636– கலியுக வருஷம் 3815–ல் மற்றொரு கூட்டத்தாருக்குக் காருண்யபாண்டியராசன் பிரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்திரமாகிய சொர்ணபூரமென்கிற இரணியூர்க்கோவிலும், மற்றொருகூட்டத்தாருக்கு நேமநாட்டில் நந்திராசன் பிரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்திரமாகிய நந்திபுரமென்னும் பிள்ளையார்பட்டிக் கோவிலும், மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கு நேம நாட்டில் நேமராசன் பிரதிஷ்டைசெய்த க்ஷேத்திரமாகிய மந்துநந்திபுரமென்னும் நேமம் கோவிலும், மற்றொரு கூட்டத்தாருக்குத் திரிபுவனசக்கரவர்த்தி

பிரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்திரமாகிய அதிவீரபாண்டியபுரமென்றும், பிரமபுரமென்றும் வழங்குகிற இலுப்பைக்குடிக்கோவிலும், சாலிவாகன சகாப்தம் 640, கலியுக வருஷம் 3819-ல் மற்றொரு கூட்டத்தாருக்குப் பெதரிகாபுரமாகிய சூரைக்குடிக்கோவிலும், மற்றொரு கூட்டத்தாருக்குக் கெந்தகாபுரியாகிய வேலங்குடிக் கோவிலும், அவைகளுக்குத் தனித்தனியே க்ஷேத்திரசுர வாத்தியங்களும் அரசன் விட்டுக்கொடுத்தான். மேற்குறித்தபடி அரசனிடத்திற்கு வாராதிருந்தவர்கள் இளையாற்றக்குடிக் கோவிலையும், அதற்குரிய க்ஷேத்திரசுவாத்தியங்களையும் தங்களுக்கு வைத்துக் கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு ஒன்பது கோவில்களையும், க்ஷேத்திரசுவாத்தி யங்களையும் அவரவரும் தனித்தனியே உரிமைபாராட்டி அனுபவித்து வருகிறநாளில், சாலிவாகன சகாப்தம் 1083- கலியுக வருஷம் 4262-ல், பூங்கொன்றைநாட்டு வேலங்குடியில், மாணிக்கப் பெருந்தெருவில், வசித்துக் கொண்டிருந்த, நேமங்கோவிலைச் சேர்ந்த இளநலமுடையான் முத்தவீரப்பச்செட்டி குமாரனாகிய அருணாசலமென்பவனுடைய புத்திரி ஐந்து வயதுள்ள முத்துமீனாளென்பவளைக் காருண்யபாண்டியராசன் வேட்டைக்கு வந்த காலத்தில் நகர்ப்புறத்திற்கண்டு எடுத்துத் தன் வாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு தனது நகரத்துக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான்.

பின்பு அதனையறிந்து ஒன்பதுகோவில் நகரத்தாரும் சேர்ந்து கூட்டங்கூடிச்சிறையெடுக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குச்சாதிநியாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற முடிவான முறையைச் செய்வதாகப் பேசி முடித்துக் கொண்டு, பாண்டியராசனிடத்திற்குச் சென்று அப்பெண்ணை விடும்படி கேட்க, அவர்களைப்பார்த்து "உங்கள் பெண்ணென்று தெரிந்தால் எடுத்துவந்திருக்கமாட்டேன்; அப்பெண்ணை விட்டால் கொலை செய்து விடுவீர்களென்று பலருஞ் சொல்லுகிறார்கள்; ஆயினும் நீங்கள் கேட்டுக்கொள்வதற்காகப் பெண்ணைத் தரச் சம்மதிக்கின்றேன்; அப்பெண்ணை நீங்கள் கொன்றதாகத் தெரிந்தால் அந்த ஒரு தலைக்கு எட்டுத்தலையும், எண்ணாயிரம் பொன்னும் உங்களிடத்து வாங்குவோம்" என்று சொல்லி அப்பெண்ணை அவர்களிடம் கொடுத்தான்.

அவர்கள் அரசன்பால் விடைபெற்றுக்கொண்டு வரும் வழியிலே அப்பெண்ணைச் சாதிநியாய முறைப்படி செய்துவிட்டு ஊருக்கு வந்து ஓரிடத்திற்கூடி அரசன் ஆக்கிணைப்படி எட்டுத்தலை அனுப்புவதற்கு, ஏழுவழிக்கும் ஏழுதலை கொடுக்கலாம், பின்னும் ஒருதலை வேண்டுமே அதற்கு என் செய்வது? என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஏழு வழியாரில் ஒருவழியாராகிய இளையாற்றக்குடி, இரணியூர், பிள்ளையார்பட்டி என்று சொல்லப்படுகிற மூன்று கோவிலாரும் சேர்ந்து, "எங்கள் வழியொன்றாயிருந்தாலும், கோவில் மூன்றாயிருக்கிறதால் நாங்கள்தான் ஒருதலை வியனாகத் தரவேண்டும்" என்று சொல்ல அப்போது இளையாற்றகுடிக்கோவிலில் ஒரு பிரிவாராகிய ஒக்கூருடையார் எழுந்து, "வியனாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு தலையையும் நாங்கள் கொடுக்கிறோம்; மானம் பெரிதேயன்றிப் பிராணன் பெரிதில்லை; கோவில், குரு ஸ்தானங்களில் விபூதி முதலான சகல மரியாதையும் முதலிலே எங்களுக்குச் செய்வதாய் நகரத்தார் எல்லாரும்" ஒப்புக்கொண்டால் அதுவே எங்களுக்குப் போதுமென்று சொல்ல அவ்வாறே நகரத்தாரும் சம்மதித்துப் பின்பு எல்லாரும் அரசனையடைந்து "ஆக்கினைப்படி எட்டுத்தலையும் எண்ணாயிரம் பொன்னும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு அரசன் மிகத்துன்பமுற்று அவர்களை நோக்கி, "ஒரு பெண்பழி போதும் நீங்கள் ஒன்றுந் தரவேண்டாம்; போய் வாருங்கள்" என்றுசொல்ல, நகரத்தார் திரும்பித் தம்மூர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அந்தப் பெண்பழி நிவர்த்தியின்பொருட்டு உருத்திரபதிசுவர ருக்குத் திருப்பணிசெய்து தடாகம் உண்டாக்கித் திருவிழாவும் நடத்தி அந்தத்தருமம் எக்காலமும் நடக்கும்படி க்ஷேத்திர சுவாத்தியங்களும் வாங்கிவிட்டு, இனி இந்த ஊரில் குடியிருக்கலாகாதென்று அவ்வூரை விட்டு அவர்கள் எல்லாரும் மாற்றூர் முதலிய இடங்களில் வந்து குடியிருப்பு நிலைமை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள், அது நிற்க:

இப்பால் சாலிவாகன சகாப்தம் 1210 கலியுக வருஷம் 4389– சருவதாரி வருடத்தில் நடந்த கலகத்தில் அரியூர்ப்பட்டணம் எடுபட்டுப் போனதினால் அந்த ஊரில் இருந்த மேலைத் தெருவராகிய அறுபத்துநான்கு வைசியர்கள் திசை தப்பி

மலையாளம் போய்ச்சேர்ந்து கோட்டாற்றங்கரையில் குடியிருப்பு நிலைமை பெற்று மரகதவிநாயகருக்குக் கோவிலும் கட்டி, நித்ய நைமித்திய பூசை முதலியவைகளும் நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஏழுவழி நகரத்தார் சாலிவாகன சகாப்தம் 1465– கலியுக வருஷம் 4644–ல் நாட்டரசன் கோட்டையில் குடியிருக்கையில் கொள்ளைக் கலகம் நடந்ததில் சில பெண்கள் கற்பு அழிந்து போனதினால் நகரத்தார் கூடிக் குருஸ்தானங்களிடம் போய், "கலகத்தினால் எங்கள் பெண்களிற் சிலருக்குக் கற்புப் பழுது வந்துவிட்டது; அவர்களை நகரமுறைமைப்படி செய்வதற்கு அநுமதிதரவேண்டும்" என்று கேட்டார்கள். அப்போது உபய குருஸ்தானங்களும் கூடி யோசித்து, அறிந்து செய்தால் தான் குற்றம்; இது அபுத்திபூர்வமாக நேர்ந்திருப்பதால் குற்றமில்லை; இப்படியே தருமசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், ஆதலால் இதற்குக் தெண்டனை செய்யக்கூடாதென்றும் சொன்னதற்கு, நகரத்தார் இனிமேல் அப்பெண்களை வைத்திருந்தால் மானபங்கம் உண்டாகுமென்றும், தண்டிக்கும்படி ஆக்கினை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்க, அப்பால் தாக்ஷணியத்தினால் தெண்டிக்கும்படி உத்திரவு செய்துவிட்டு, இரண்டு குருஸ்தானங்களும் காசிக்குக் கெங்காஸ்நாநத்தின் பொருட்டுப் போய்விட்டார்கள். நிரம்பவழகிய குருக்களவர்கள் மட்டும் அங்கிருந்து மூன்றாவது வருடத்தில் துளாவூருக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பாண்டி நாட்டுக் குருக்களவர்கள் 12 வருடம் வரையும் வராமையால் ஒன்பது கோவில் நகரத்தாரில் சிலர் வேறு குருஸ்தானம் நியமித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று யோசித்துத் திருப்புனவாயிலில் வேறு செட்டிகளுக்கும் வேளாளருக்கும் குருவாயிருக்கிற குருஸ்தானத்தையடைந்து தீட்சை உபதேசம் முதலியன பெற்றுக்கொண்டார்கள் மற்றைய சிலர் இன்னும் சிலகாலம் பார்த்துக்கொள்வோமென்று வேறு குருவை நியமித்துக் கொள்ளாமலிருந்தார்கள்.

பின்பு, இருபத்தொரு வருஷத்திற்கு மேல் சாலிவாகன சகாப்தம் 1486– கலியுக வருஷம் 4665–ல் முன்பு காசிக்குப் போயிருந்த பாண்டி நாட்டுக்குருக்களவர்களும் களாமடத்துக்கு வந்து விட்டார்கள். உடனே எல்லோரும் பயந்து யோசித்து, ஒருவாறு தேறித் திருப்புவனவாயிலுக்குப் போய், நூதன குருஸ்தானமாகிய

இராமநாதசுவாமியாரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து, அவர்களுடன் நகரத்தாரெல்லாரும் பாண்டிநாட்டாசாரியரிடம் போய், "நெடுங்காலமாக நீங்கள் வாராமையாலே எங்களில் சிலர் இந்தக் குருக்களிடத்தில் தீட்சை செய்து கொண்டார்கள். எப்படி அநுக்கிரகஞ் செய்தாலும் அப்படி நடந்துகொள்ளுகிறோம்" என்று வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்ய; அதுகேட்டுப் பாண்டி நாட்டாசாரியாரும், "இவரிடத்தில் உங்களில் எத்தனை பேர்கள் தீட்சை செய்து கொண்டீர்களோ அத்தனை பேர்களும் வம்சபரம்பரையாக இவர் பரம்பரையிலேயே தீட்சை முதலியவை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று அநுமதிகொடுக்க; அப்படியே செய்கிறொமென்று சொல்லி, இவர்களுக்கு மடமும் க்ஷேத்திர சுவாத்தியமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, சாலிவாகன சகாப்தம் 1487– கலியுக வருசம் 4616–ல் செல்லா நின்ற அக்ஷய ௵ ஐப்பசி ௴ 1௨ விஷு புண்ணிய காலமும், சோமவாரமும், திருவோண நட்சத்திரமும், சுக்கல பக்ஷ சப்தமியும் கூடிய சுபதினத்தில் சந்திர கெங்காகுலமாகிய ரத்தின தனமகுட பூபால வைசியரில், முன்பு தீட்சைபெற்றுக்கொண்ட குடிகளை விட்டுக்கொடுத்ததுடன் கனகபுரமாகிய இல்லஞ் சேரிப்பட்டணத்தில் மடாலயமும், க்ஷேத்திர சுவாத்தியமும் கொடுத்தார்கள்.

அதுமுதல், புருஷர்களுக்குக். களாமடமும், இல்லஞ்சேரிப் பட்டணமாகிய பாதரக்குடிமடமும் என்ற இரண்டு மடங்களும், பெண்டுகளுக்குத் துளாவூர் மடமும் ஆக மூன்று குருஸ்தானங்களிலிருந்து விளங்குகின்றன.

ஆதியில் அநுட்டித்து வந்தபடி,

பூங்கொன்றை வேலங்குடியில் நகரத்தார்,

நிரணயஞ்செய்த,

சாதிமுறை நியாயங்கள் விவரம்

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், பிராமணர் குலதேவதை இவர்களை வணங்கிப் பூசிக்கிறது.

கோவில்களுக்கும் குருஸ்தானங்களுக்கும் உள்ள கிராமம் முதலியவற்றை நகரத்தார் விசாரணையில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளில் வரும் ஊதியத்தை அந்த அந்தத் தருமங்களுக்கே உபயோகப்படுத்துகிறது.

சாதிமுறைநியாயங்களில் தவறி நடக்கிறதில்லை; நற்கருமங்களைச் செய்கிறது.

புருஷர்களும் பெண்டுகளும் தங்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குருஸ்தானங்களிலேயே தீட்சாகிரியை முதலியவைகள் வழக்கப்படி செய்து கொள்ளுகிறது.

வேறொருவரிடத்தும் தீக்ஷாகிரியை முதலியவை செய்து கொள்ளக்கூடாது.

சிவமதத்திலேயே இருக்கிறது. அன்னிய மதங்களில் சேரக்கூடாது.

ஏக கோத்திரத்தில் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறதில்லை. (கோத்திரமென்றது – கோவில்களும், உள் பிரிவுகளும்) சுயகோத்திரத்தில் புத்திரசுவீகாரம் செய்து கொள்ளுகிறது.

விவாகங்களில் மாப்பிள்ளை தொட்டுக்கொடுக்க நம்மவர்களில் ஒரு பெரியோர் வாழ்த்தித் திருமங்கிலியம் பூட்டுகிறது.

இரத்தினம், சுவர்ணம், பலசரக்கு முதலிய வியாபாரங்கள் செய்கிறது.

சீவவதையான வியாபாரங்கள் செய்கிறதில்லை. சத்திய சற்சனர்களிடத்தில் பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறது.

தரும வட்டி வாங்குகிறது. குதிரை வியாபாரமும், வெற்றிலை முதலிய அழுகற்சரக்கு வியாபாரமும் செய்யக்கூடாது.

குடிவாரத்திற்கு உழுது பயிரிடுகிறதில்லை. ஊரில் அம்பல உம்பள நிலைமை பெற்று வேலைகள் பார்க்கக்கூடாது.

திருட்டுவியாபாரஞ் செய்யக்கூடாது. பிறன் மனைவியைச் சேரக்கூடாது. தாசிகளிடத்தில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யக்கூடாது.

நகரமுறைமை தவறினவர்களையும், ராசதெண்டனைக்குட் பட்டவர்களையும், சோரஞ்செய்தவர்களையும் சிநேகிக்கக்கூடாது.

கடலுக்கு மேற்கு, பிரான்மலைக்குக் கிழக்கு, வைகைக்கு வடக்கு, வெள்ளாற்றிற்குத் தெற்கு இந்நான்கெல்லைக்குட்பட்ட வேளாளர் பூமியாகிய இந்த நாட்டிலேயே குடியிருக்கிறது.

வேறிடங்களில் குடும்பத்தோடுபோய்க் குடியிருத்தல் கூடாது.

பெண்டுகள் சுவாமிதெரிசனம் தீர்த்தயாத்திரைகளுக்குப் புருஷர்களோடு போய் வரவேண்டும்.

இதரகாரியநிமித்தம் அன்னிய தேசங்களுக்குப் பெண்டுகள் போகிறதில்லை.

எந்த விஷயங்களிலும் முன் வழக்கப்படி நடந்து கொள்கிறது.

நகரக்கூட்டம் கோவில் வாசலிலாவது மடத்து வாசலிலாவது கூடிச் சாதி நியாயம் பேசுகிறது.

மேற்கண்ட ஒன்பதுகோவில் நகரத்தாருக்கும் அவரவர்களுக்கு உரிய கோவில்களிலிருந்து சுவாமிக்குச் சாத்தின மாலையும், விபூதிப்பிரசாதமும் வந்துதான் கலியாணம் நடத்தல்வேண்டும்.

கலியாணம் நடக்கிற விவரத்தைப் பற்றிக் கோவில் வாசல்களில் தாம்பூலம் வைத்து முன்னமே தெரிவித்தல்வேண்டும்.

இரணியூர்க்கோவிலாரும், பிள்ளையார்பட்டிக்கோவிலாரும் சகோதரர்களின் வமிசத்தாராதலால் தம்முள் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாது, மற்றைய கோவில்களில் செய்து கொள்ளலாம்.

இந்தப்படி இந்தச் சரித்திரம் பூங்கொன்றை வேலங்குடிக் கோவிலில் கல்வெட்டிலிருக்கிறது.

ஒன்பது கோவில்களும் பிரிவுகளும்

விவரம்

இளையாற்றக்குடிக்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- கைலாசநாதர்

அம்மைபெயர் --- நித்யகல்யாணி

பிரிவுகள்

(1) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
ஒக்கூருடையார்.

(2) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில், அரும்பாற்கிளையாரான,
பட்டணசாமியார்.

(3) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
பெருமருதூருடையார்.

(4) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
கழனிவாசக்குடியார்.

(5) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
கிங்கிணிக்கூருடையார்.

(6) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
பேரசெந்தூருடையார்.

(7) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான,
குலசேகரபுரத்தில்,
சிறுசேத்தூருடையார்.

மாற்றூர்க்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- ஐந்நூற்றீசர்

அம்மைபெயர் --- பெரியநாயகி

பிரிவுகள்

(1) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்,
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
உறையூருடையார்.

(2) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்,
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
அரும்பாக்கூருடையார்.

(3) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
மணலூருடையார்.

(4) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
மண்ணூருடையார்.

(5) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
கண்ணூருடையார்.

(6) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
கருப்பூருடையார்.

(7) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்
மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்,
குளத்தூருடையார்.

வைரவன்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- வளரொளிநாதர்
அம்மைபெயர் --- வடிவுடையம்மை

பிரிவுகள்

(1) கேரளசிங்கவளநாடாகிய, ஏழகப்பெருந்திரு
வான, வீரபாண்டியபுரத்தில்,
சிறுகுளத்தூருடையார்.

இதில் உள்பிரிவுகள்

(1) பெரியவகுப்பு
(2) தெய்யனார்வகுப்பு (தெய்வநாயகர்வகுப்பு)
(3) பிள்ளையார்வகுப்பு

(2) கேரளசிங்கவளநாடாகிய, ஏழகப்பெருந்திரு
வான, வீரபாண்டியபுரத்தில்,
கழனிவாசலுடையார்.

(3) கேரளசிங்கவளநாடாகிய, ஏழகப்பெருந்திரு
வான, வீரபாண்டியபுரத்தில்,
மருதேந்திரபுரமுடையார்.

இரணியூர்க்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- ஆட்கொண்டநாதர்
அம்மைபெயர் --- சிவபுரத்தேவி

(1) கல்வாசனாட்டில், இளையாற்றக்குடியான;
குலசேகரபுரத்தில், இரணியூர்,
மருதங்குடியான ராசநாராயணபுரத்தில்,
இரணியூர்த்திருவேட்பூருடையார்.

பிள்ளையார்பட்டிக்கோவில்

விநாயகர்பெயர் --- கற்பகவிநாயகர்
சுவாமிபெயர் --- திருவீசர்
அம்மைபெயர் --- சிவகாமவல்லி
சுவாமிபெயர் --- மருதீசர்
அம்மைபெயர் --- வாடாமலர்மங்கை

(1) கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான;
குலசேகரபுரத்தில், இரணியூர்,
மருதங்குடியான ராசநாராயணபுரத்தில்,
பிள்ளையார்பட்டியான திருவேட்பூருடையார்.

நேமங்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- செயங்கொண்டசோழேசர்
அம்மைபெயர் --- சவுந்தரநாயகி

(1) கேரளசிங்கவளநாட்டில் நேமமாகிய,
குலசேகரபுரத்தில், தேனாறுபாயும்;
இளநலமுடையார்.

இலுப்பைக்குடிக்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- தான்றோன்றியீசர்
அம்மைபெயர் --- சவுந்தரநாயகி

(1) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில்,
இலுப்பைக்குடியான,
புகழிடங்கொடுத்தபட்டணத்தில்,
சூடாமணிபுரமுடையார்.

சூரைக்குடிக்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- தேசிகநாதர்
அம்மைபெயர் --- ஆவுடையநாயகி

(1) கேரளசிங்கவளநாட்டில் சூரைக்குடியான,
தேசிகநாராயணபுரத்தில்,
புகழ்வேண்டியபாக்கமுடையார்.

வேலங்குடிக்கோவில்

சுவாமிபெயர் --- கண்டீசுவரர்
அம்மைபெயர் --- காமாட்சியம்மை

(1) கேரளசிங்கவளநாடாகிய பாலையூர்நாட்டில்,
வேலங்குடியான தேசிகநாராயணபுரத்தில்,
கழனிநல்லூருடையார்.

கல்யாணத்தில்

இசைகுடிமானம் எழுதுகிற விதம்

ஸ்ரீ மீ உ கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் ஒக்கூருடையான் அருணாசலஞ்செட்டி ராமநாதரோ, கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில் மாற்றூரான வீரபாண்டியபுரத்தில் அரும்பாக்கூருடையான் கண்ணப்பசெட்டி நாராயணரோ இவர்மகன் சுப்பிரமணியனுக்கு இவர் மகள் வள்ளியம்மையைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டமைக்கு இவர் பூஷணம் பூட்டும் பொன் ஒன்பது ஆறுகல்லெடை, பொன் பதின்முக்கழஞ்சு, இவர் சீதனம் கொடுக்கும் பொன் இம்மாறு இவ்வெடை, பொன் ஆறுகழஞ்சு, வெள்ளி ஆறுகழஞ்சு, வெண்கலந்தராப்பலம் ஆறுபத்தொன்று, வெள்ளாட்டிக்குப் பணம் முப்பது, சீராட்டுச்சக்கரம் ஆறுபத்தொன்று, இவ்வகைப்படிசெய்வோம். இவர் நன்கொடை கொடுக்கும் பொன் ஐம்பது, மோதிரம் விராகனெடை மூன்று, இவர் உகந்துடைமை யாய்க் கொடுக்கும் பொன் வளையி எழுகழஞ்சு இவ்வகைப்படி செய்வோம். இந்த நாள் இவரிடும் பொன் இவர் சொற்படி தெரிசனை பதின்முக்கழஞ்சு இவ்வகைப்படி செய்வோம். இந்த இசைகுடிமானம் எழுதினேன். கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகர புரத்தில் ஒக்கூருடையான் .... செட்டி கையெழுத்து

முற்றிற்று.

வாழ்த்து விருத்தம்

உலகெலாம் வாழிவாழி யென்பது நகரக்கோவில்
வலமுள பரமனம்மை மரகத விநாயகன்சீர்
நலமிகு முருகன்வாழி நாளுஞ்சுந் தானம்பல்கி
மலர்மக ளருள்பெற்றேழு வழிநக ரத்தார்வாழி

* * *

கோவிலூர் மடாதிபதி சீர்வளர்சீர் முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக சுவாமிகள்

சைவமும் தமிழும் உயர்ந்து விளங்கிய செட்டிநாட்டில் வேதாந்தத்தைத் தமிழில் பயிற்றுவிக்க ஒரு வேதாந்த மடத்தை கி.பி 1818--ல் கோவிலூரில் உருவாக்கியவர் சீர்வளர்சீர் முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக சுவாமிகள். அவர்களே கோவிலூர் மடாலய முதல் மடாதிபதியும் ஆவார்கள். நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மரபில் உதித்த இவர், ஞானமார்க்கத்தில் ஈடுபட மனப்பக்குவமே தகுதி எனவும், வேதாந்தத்தில் நிறைவு பெற சாதி, மதம், குலம் சம்பிரதாயங்கள் தடையில்லை என்றும், பக்தியே முக்திக்கு வழி என்றும் உபதேசித்தார். இவர் மூலம் பல அன்பர்கள் வேதாந்தம் கற்றுத் தேர்ந்தனர். இவர் அனைவராலும் ஆண்டவர் என்று அன்புடன் அழைக்கப் பெற்றார். வேதாந்த வடமொழி நூல்களை எல்லோரும் எளிதாகப் படித்துப் பக்குவம் பெற வேண்டும் என விரும்பினார். எனவே, அவரே வடமொழி நூல்களையெல்லாம் மொழி மாற்றம் செய்து எளிய தமிழில் பாடம் சொல்லும் முறையை ஏற்படுத்தினார். மேலும் இயல்பாகவே ஆலயத் திருப்பணியில் ஈடுபாடுடைய நகரத்தாரை, ஆண்டவர் தம் அருளாணையினால் நெறிப்படுத்தி அவர்கள் வாழும் ஊர்கள் மற்றும் வணிகம் செய்யும் ஊர்களெங்கும் சிவன் கோயில் கட்டி வழிபடுமாறு தூண்டினார். ஆண்டவர் காலத்தில் செட்டிநாடெங்கும் பற்பல சிவன் கோயில்களும், மடங்களும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. வேணும், ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை.

சீர்வளர்சீர் நாராயண
ஞானதேசிக சுவாமிகள்
14-வது பட்டம்

அன்புடன்,

கண்ணதாசன் பதிப்பகம்

23, கண்ணதாசன் சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை – 17
தொலைபேசி : 044 2433 2682 / 2433 8712
www.kannadhasanpathippagham.com

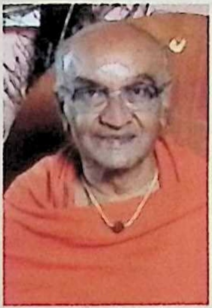
உங்கள் குறிப்புகளுக்காக :

கோவிலூர் மடாதிபதி
சீர்வளர்சீர் முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக சுவாமிகள்

சீர்வளர்சீர் நாச்சியப்ப
ஞானதேசிக சுவாமிகள்
12-வது பட்டம்

சீர்வளர்சீர் மெய்யப்ப
ஞானதேசிக சுவாமிகள்
13-வது பட்டம்

சீர்வளர்சீர் நாராயண
ஞானதேசிக சுவாமிகள்
14-வது பட்டம்

